

Előfizetési árak:

Égész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 > — >
Hegyedévre . 5 > — >
Egy óra . . 1 > 70 >
Egyes szám ára 8 fillér.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével
szemben,

hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
biztosítások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi része
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz fel.

A magyar buza.

Pécs, 1900. március 15.

Tudvalevő dolog, hogy a magyar buza minőség tekintetében első a világon. Ennek a tulajdonságának köszönhető világhírét a magyar liszt, a mely éppen minőségénél fogva leverte versenytársait Európa mindama piacain, melyek külföldi bevitelből fedezik szükségletüket. A magyar malomipar éppen ennek folytán óriási lendületet vett, de hát az is természetes, hogy a malmok üzemének föllandulásával lépést tartott a mind nagyobb tömegekben feldolgozott buza árának emelkedése is, a mi különösen a fővárosi malmok rohamos gazdagodási vágyát épséggel nem elégitette ki.

Az olyan vállalatok, a melyeknek egyetlen törekvése minél nagyobb dividendákat szerezni, nem szoktak megelégedni a közönséges polgári hassonnal és mert evés közben jön meg az étvágy, az üzleti forgalom növekedését arra iparkodnak kiszákmányolni, hogy minél kisebb befektetéssel minél nagyobb hasznot hozhassanak ki, hisz a már elért üzleti renoméit is kamatoztatni kell.

Ennek a törekvésnek volt az eredménye, az őrlési forgalom, mely a malmoknak a romániai buza vámmentes behozatalát engedélyezte feldolgozás végett azzal a kikötéssel, hogy az abból nyert lisztet ismét a külföldre tartoznak szállítani.

Helyes gazdasági politika mellett a merkantilis érdekeket össze kell egyeztetni az agrárius érdekekkel, de az őrlési forgalom engedélyezése az egyoldalú merkantilis érdekeknek olyan diadalát jelentette, a mely nemcsak a magyar mezőgazdaság létérdekeit támadta meg, de az ipar és kereskedelem általános érdekeire is nagy veszélyeket rejtett méhében, csupán egyes budapesti malmok részvényeseinek zsebet duzzasztotta.

A vámmentesen behozott olcsó, de minőségileg sokkal silányabb romániai buza lenyomta a magyar buza árát s ezzel óriási veszteségeket okozott a magyar mezőgazdaságnak. De egyttal tönkre tette a magyar lisztnek eddigi jó hírnevét is a külföldön, mert a silányabb román busából őrlött liszt is természetesen magyar liszt gyanánt került forgalomba, hisz ez is magyar malmok őrlésménye volt.

Ennek astán természetes következménye lett a magyar liszt kivitel csökkenése, mert hát pl. Angliában máshennét is szerezhettek olcsóbb áron olyan minőségű lisztet, a milyen a román buzából gyártott magyar őrlésmény volt. Belátta ennek káros voltát egész közgazdaságunkra a magyar kormány is és az őrlési forgalom megszüntetése iránt támasztott osztrák kívánságnak engedett is.

Ami kiváltságos malmaink azonban nem tudnak belenyugodni ebbe a helyzetbe s azért veszett híret költik a magyar bu-

sának a külföldön, azt hirdetve, hogy az őrlési forgalom megszüntetése csupán a magyar agráriusok malmára hajtja a vizet, mert a magyar buza sikértartalma az utolsó évtizedben nevezetesen hanyatlott, míg a román buza minősége hasonló mértékben emelkedett. Az őrlési forgalom megszüntetése tehát nem fogja megváltoztatni a magyar malmok termékeinek minőségét, mert ha tiszta magyar búzát őrlenek is, az a régi minőségű többé nem lehet.

És ennek a lelkiismeretlen üzleti fogásnak felült a magyar kereskedelmi miniszter is, mikor a mult héten az országgyűlésen szóvá tette a magyar buza sikértartalmának hanyatlását. Hivatkozott a vizsgálatokra, melyek szerint 1891-ben a tiszai buzának sikértartalma 38 $\frac{1}{2}$ volt és ez 1899-ben leszállt 33 $\frac{3}{4}$ -re, a pestvidéki 36-ról 31-re, a bácskai 40-ről 35-re hanyatlott, viszont a romániai 27 $\frac{1}{2}$ -ről felemelkedett 36-ra.

Igaz, hogy Hegedüs miniszter azt is kijelentette, miszerint ezt az adatot egyoldalú kézből kapta de azért az intenció, a melylyel azt felhozta, mégis azt a látszatot igazolta, hogy a magyar buza minőségének hanyatlását valóságnak tartja, mert hisz ezzel is iparkodott igazolni a kabinet álláspontjával ellentétes egyéni véleményét, mely az őrlési forgalom megszüntetését helyteleníti.

A magyar buza hitelének ezt az egy-

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

A hipnózis.

(Igaz történet a szini világból.)

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

Írta: Fehér Gyula.

Szini iskoláim elvégzésével 1898. szeptember 28-án elhagytam a fővárost, hol gyermekkoromat éltem, hol mindazon ábrándok — melyeket most valósítani indultam — születtek.

Mert hisz minden ifjunak vannak nagy ábrándjai, magas fellegekre épített várai, melyeket gyenge elmével elgondolva oly szépek, oly magasztosnak, erősnek talál — ha megvalósul — ha — csakhogy ez bizony néha valósul.

Mint minden ifjunak, úgy nekem is voltak nagy ábrándjaim, amelyeket izmos erővel, fiatalságom teljes erejével, buzgóságával támogattam.

Elhagyva tehát gyermekkorom edenét, megérkeztem egyik vidéki városba, hol művészi pályámat megkezdeni akartam.

Másnap próba volt, s előtte természetesen az általános megismerkedés. Én is oda mentem tehát, s először is a hölgyeknek

mutattam be magam, mint novicius, természetesen igen szerényen.

Körülbelül tizennyolc-husz művésznő lehetett, kiknek egyenkint elmondottam, hogy ki vagyok; míg én, a hallott nevekből egyet sem voltam képes magamaak megjegyezni, csak az arcukról itéltem, vagyis gondoltam — no ez bizonyára a hősnő, másiról, hogy primadonna stb.

Végre az igazgatóval beszélgetve ismét felfedeztem egy hölgyet, kit még nem ismerek s ki még nem ismer. Oda sietek tehát s mivel hallottam, hogy a hölgy hangosan beszél, magam is kissé hangosan mondtam nevemet. A hölgy érces hangomra felém fordult. Én e pillanatban mintha villám sújtott volna reám, hőköltem vissza s úgy tetszett, hogy gondolkoznom kell, vajjon jól mondtam-e mondkámát, vajjon tényleg a nevemet mondtam-e?

Kissé magamhoz térve zavaromból, újra elmondtam nevemet és a nagy szerencsét, hogy megmondhatom. De szemeim folyton kerülték az ő tekintetét.

Később elgondolkoztam zavarom felett s elgondolkoztam azon, hogy mi lehetett annak indító oka? Kitaláltam . . . Ugyanis mikor a hölgy felém fordult, szemeim az ő szemeim akadtak meg, azokon a villámokon, melyeket azok löveltek. Ez okozta a zavart, mert azt gondoltam, hogy talán rosszkor zavartam meg beszéd közben bemutatkozásommal. De később

megtudtam, hogy azért haragos, mert még nem volt lakása.

Nem tudtam többé elfeledni azt az arcot, folyton lelki szemeim előtt lebegett, ez a villámokat szóró szempár. És nem tudtam miért, de igyekeztem vele szinpadon kívül nem találkozni. Nem akartam, hogy azok a szép szemek, azok a bűvös tekintetű csillagok valaha reám is úgy szórják villámaikat.

Később vágytam arra, hogy ismerhessem és a sokszoros napi próbáink alatt csakugyan egészen másnak ismertem meg az én jó barátomémet. Később érdemessé tettem magamat arra, hogy jó barátóm legyen, sőt több, tanácsadóm, tanárom, mesterem, mindenem ő legyen. Szerepeimet az ő fellegása után igyekeztem feldolgozni. Tanulmányaimat az ő tanulmányai után fejlesztettem. És most már soha többé nem láttam a vérfagyasztó villámokat. Arca szelid, hol lelkének nyitott könyvét viseli. A jóság, a szépség, a szülői szeretet, a művészet szépsége tákrözött bájos arcán.

Igy folyt le egy év.

Sikereim folyton nőttek és ezt mind az én szép llonkámnak köszönhettem. Mert így hívták, mint egykor a tündérszép llonát hívták. Ő volt az én tündérem. Az én ábrándképem. Minden gondolatom, minden cselekedetem csak őt illette, igen őt, mert szerettem.

De azt úgy a világ előtt, mint előtte s

oldalú üzleti érdekből történt és miniszteri tekintéllyel is támogatott diszkreditálását alaposan megcáfolta tegnap Darányi miniszter, mikor európai hírű szakteknikékre hivatkozva kijelentette, hogy a rendelkezésre álló tudományos vizsgálatok adatai senkit sem jogosítanak föl arra az állításra, mintha a magyar buza általános és régen ismert fölényét a külföldi buzafélék fölött elvesztette volna, vagy hogy a magyar buza sikértartalma, tehát minősége és értéke csökkent volna.

És ez a kijelentés egyúttal jól megérdemelt lecke volt a kereskedelmi miniszternek is, a miért néhány fővárosi malom érdekében nem átalította a magyar buza ellen világgá szórt rágalmakat a törvényhozás termében is mint megszívlelendő komoly jelenségeket szébe hozni. Igaz, hogy Darányi is mentegette Hegedűst azzal, mikép ez nem fogadta el föltétlenül az általa felsorolt adatokat, de viszont utalt arra, hogy a magyar buza minőségi hanyatlásáról terjesztett állítás már megcáfoltatott abban a jelentésben, a mely a millenárius évben kiadott s a magyar tudományos Akadémia is pályadíjjal koszoruzott egy művet, mely ezeket az állításokat megcáfolta.

E tények ismerete mellett aztán egészen más világításban mutatkozik Hegedűs miniszter eljárása, mert ha ő, általa is egyoldalunak elismert kézből kap legfőbb termékünk értékét becsmérő adatokat, akkor kötelessége lett volna a már rendelkezésre álló tudományos cáfolatokra való utalással ezek terjesztésének útját állni, nem pedig mint figyelmet érdemlő állításokat az országgyűlésen kidobelni országunk-világnak.

De hát az egyszer visszafelé sült el a puska a pénzes-zsákok kezében, a kik miniszteri bizonyítványt akartak kieszközölni rágalmaik mellett s e helyett miniszteri bizonyítását kapták annak, hogy egy szó sem igaz abból a meséből, a melyt a saját hazafiasukra kieszeltek.

mindenki előtt titokban tartottam s nem engedtem vele még csak sejtetni sem.

Leginkább titkoltam azután egy véletlenül elejtett szava után, mely egyenesen oda irányult, hogy színész neje nem lenne soha.

Ez nagy fájdalmat okozott nekem. És e perctől fogva igyekeztem barátságunkat a kollegiállításhoz rávezetni.

Szóval udvariaságommal leróttam minden szöveget, melyet tőle a művészet terén tanultam. A színházon kívül sehol sem láttam őt többé!

Lelkem nem nyugodott, folyton az ő alakját láttam, szívhez szóló hangját folyton véltem hallani.

— És mégis kerültem!

Kint okozott, ha a próbáknak vagy előadásoknak vége volt és nem láthattam. Mégis kerültem. Később álmatlanul töltöttem az éjszakákat, az utcán barangoltam, arcomat verte a szél, a zápor, de én csak akkor voltam boldog, ha reá gondolhattam . . .!

Sok idő telt el így, titkolt szerelmemet őriztem, mint legnagyobb boldogságomat a földön. Egy szép nyári estén (Pöstyén, fürdőhelyen volt társaságunk) a sétányon járkáltam, mikor megpillantottam az én kis tündéremet. Édes anyjával sétált, ki szintén ott volt a fürdőn. Édes anyja szép, ősz, öreg asszony, kezénél egy öt-hat évesnek látszó bájos kis leánykát vezetett, mellettük lépdelt Ő. Hogy

Hirek.

Pécs, 1900. márc. 15.

A szabadság napja.

Dicső hajnala a szabadság felvirradásának, mely a népeket és nemzeteket öntudatra ébresztette, bennünk a legszentebb érzelmeiket keltette, a szabadságszeretet soha el nem enyészhető virágait fakasztotta.

Ezen a napon, mint a hogy ünnepe szokás, minden ablakban ég, ha csak egy szerény mécs is, minden szivben, minden tűzhelyen, minden oltáron égnie kell a lángnak a magyar szentháromság évfordulójára.

A tűz- és vérkeresetség hosszú sorából keltünk ki acélozott izmokkal újabb életre. Egy maroknyi nép voltunk és ezer év óta itt élünk küzdve, nyomva, üldözve, taposva, irtva s többen vagyunk, mint valaha, szellemi erőben is gyarapodva indultunk az új ezredév szenvedéséi elé.

Sem ki nem pusztultunk, sem át nem formálódtunk mássá, sem országunk nevét el nem veszítettük s történelmi öntudatunkról le nem mondtunk, sőt ellenkezőleg mindezt megtartottuk. Megtartottuk itt Európa e legkényesebb és legveszedelmesebb helyén, hol a barbárság és civilizáció évek óta csatáznak, a hol rajtunk kívül senkinek sem sikerült országot, biztosságot, műveltséget alapítani s hol mi megvédelmeztük és föntartottuk nemzeti szervezetünket német, török, tatár ádáz, véres ostroma, öldöklése és pusztítása dacára. — Megtartottuk nemcsak a magunk számára, hanem mindazok üdvére, kik szárnyaink alá menekültek, a kik, miig mi harcoltunk és verezettünk, békén éltek, fejlődtek és művelődtek s a kik ma, egy veszélytelenebb korban, hálátlanul és hetykén szidalmaznak, barbárnak, elmaradottnak tekintenek.

És vajjon mi adta ezt a csodálatos erőt a magyarnak, ezt a gondviselészerű titkos hatalmat, hogy egymaga megalapítván uralmát, azt föntartsa és idegeneket is megvédelmezzon?

Ez az erő ezer év óta mindig a testvériség és szabadság volt. Ez tett ellenállhatatlanná, ez tett örökéletűvé minket, ez adta hatalmunkat. Politikai és vallási türelem s szabadságszeretet lengette a mi háromszínű zászlónkat mindig.

Ünnepeljük meg tehát március tizenötödikét, a szabadság tavaszának napját most és mindig!

*

mily elragadó, mily fenséges volt, azt leírni képtelen vagyok. Nem tudtam fékezni szívem sugallatát. Hisz azzal nem vétek semmit, ha beszéllek vele.

Hozzájok csatlakozom tehát s mondhatom, boldogabb ember nem volt az egész világon, hogy egész délutánomat mellette tölthettem. Az idő szokatlanul oly gyorsan haladt és négy órákor édes anyjától elbucszva a színházhoz kísértém őt. Szóltalanul haladtam mellette, csak olykor-olykor mertem lopva egy-egy pillantást vetni rá.

Trilbyt adtuk aznap. Emlékszem, úgy játszottam a rut Svengalit, mint még soha. Szemeim szinte furódtak az ő szemeibe — s mondhatom nem mindennapi hatást idézett elő ekkori játékom.

Előadás után ismét találkoztam vele, megkért, hogy kísérjem haza. Utközben megdicsért egyes alakításomért. Mintha a meayország nyílt volna meg előttem, oly boldognak éreztem magam e percben, lelkem repesett örömben.

Már nem hallgattam többé, egész uton igyekeztem őt mulattatni, oly sok badarságot beszéltem, hogy már nem is emlékszem reá. Nagy szomorúságomra elértük a háza ajtaját s itt válni kellett ismét. Illedelmesen üdvözöltem tehát, s indulni készültem, midőn lágy, csengő hangját hallom, mely nevemen szólított.

Hideg március!

Csipős szél sívít alá a hegyek felől. Talán azért olyan haragos a zúgása, mert nem sok helyen talál a házakon lobogót, a mit meglobogtasson ma, a szabadság születésnapján.

A városháza tornyán — emlékszünk — tavaly nem volt lobogó. De ma ott lengett a magyar koronával ékített trikolor a torony erkélyén. Községi iskoláinkon szintén ki volt tűzve a háromszínű zászló s a pénzintézetek, a Nemzeti Kaszinó, a Polgári Kaszinó, a színház, az ügyvédi kamara s több magánház épületén is volt lobogó.

Mi ez azonban a házak tömkelegében? Mi az akkor, mikor látjuk, hogy sem a vármegyeházán, sem az állami hivatalokon nincs kint a magyar nép ünnepét hirdető zászló? Hja, persze, a vármegye urai az államosítás után kapadoznak; a beamter pedig, akár bíró, akár postás, vagy pláne a finác, hogy és miért is törödnék március tizenötödikével?

Nóde, ha a hivatalnok szürke hétköznapnak nézi is március tizenötödikét, ünneppel helyettük a polgárság és az ifjuság. A haza mai oszlopa és a haza jövődjének biztosítói.

Ma délelőtt 11 órákor tartotta meg a pécsi felső kereskedelmi iskola ifjusága, a teljes tanári kar jelenlétében március 15-ikének emlékünnepe. A kiválóan sikerült műsor a következő volt: »Megnyitó beszéd«, tartotta Bokor Ferenc, elnök; »Talpra magyar«, szavalta Bantler József, f. o. t.; »Megemlékezés 1848. márc. 15-ről«, irta és felolvasta Goldschein Ede f. o. t.; »Cinka Panna«, hegedün előadta Krausz Dezső f. o. t.; »Március 15.«. Ábrányi Emil-től; szavalta Sohr Sándor f. o. t., »Záróbeszéd«, tartotta Végh Lajos f. o. t. »Szózat«, szavalta Taki József a. o. t.

A jogakadémia polgárságának ünnepélye lapunk zártakor kezdődött a Vigadóban. Ott áldoz most a jogászfifuság a márciusi ifjak emlékének, kik megértették a kor szavát s kimondták a sajtószabadságot, az egyenlőség, testvériség és szabadság hármasszent igéjét.

Este a színházban »Dobó Katica«, az egri hősök emlékére szóló hazafias szindarab kerül színre. A Pécsi »Petőfi-Kör« a Scholzféle vendéglőben rendez hazafias ünnepélyt. S végül társasvacsorák lesznek a »Hétfejedelm«-vendéglőben, a »Petőfi« vendéglőben és a »Koroná«-ban.

Napirend 1900. március 16-án.

Naptár: p é n t e k, márc. 16. — Róm. kath.: Henrik. — Prot.: Heribert. — Görög-kel.: (márc. 3.)

Megfordultam s ugyanazokat a villámoka láttam, mint először, ugyanazt a szemrehányó tekintetet.

Legnagyobb csodálatomat fejeztem ki e nagy, hirtelen változás felett. Mikor magamhoz tértem, kezeimet fogta, kezeit görcsösen szoritotta, szemeit merőn rám szegezte.

Arca elváltozott s arról a jószág tükröződött, majd kérdővé változott tekintete és ajkai reszkedtek. Szólni csak alig tudott.

— Nos? — kérdé csodálattal.

— Tessék! — feleltem szintén úgy.

— Hát így bucsuzik tőlem? — kérdé újra.

Egy pillanatra ismét elgondolkoztam, vajjon elég illedelmesen köszöntem-e? Merengésből egy bűvös hatású csók zavart fel. Homlokodon csókol az angyal, körül néztem magam, de már senkit sem láttam többé.

A tündér eltűnt. Sokáig álltam ott, nézve a hely felé, a merre eltűnhetett az a csók. Az megbűvölt.

Hát megértett. Hát tudja, hogy imádom. Tudja, hogy az életemet képes vagyok érte feláldozni. Majd újra az jutott az eszembe, hogy mért kinozzam magam tovább is titkolt szerelmemmel? Hisz ez az angyal talán képes lesz engem szeretni, ha bebizonyítanám, hogy olyan szerelemmel senki sem adózik neki, mint én.

Egész éjjel e csóknak hatása alatt töl-

a mely megássa az urak sirját. A szociális szájjal szerint hiábavaló apró cédulákon természetesen a nyomda sincs ott, hol kiállítottak s így kit sem lehet felelősségre vonni terjesztésükért.

— **(Bulletin a vizről.)** A főmérnöki hivatal a Tettye forrás vizállásáról ma a következőket jelenti: A viztartók tele vannak; a tetteyi forrás vizszolgáltató képessége f. hó 15-én reggel 1515 köbméter.

— **(Az előzékeny postakincstár.)** Olvasóink bizonyára értesültek azon újításról, mely a fővárosban már életbe lépett s mely abból áll, hogy alkalmas pontokon egyes kereskedőcéget megbíz a postaigazgatóság az ajánlott levelek és kisebb értékű csomag-küldemények átvételével. — Ezen ügyben nálunk is tárgyalt egyes előkelő kereskedőcégekkel a helybeli postaigazgatóság, de nem sok eredménnyel, mert a nagymérvű felelősséggel járó kezelési munkákért nevetségesen csekély jutalékot helyezett kilátásba. Így az ajánlott levelek után 2 fillér, a csomagok után 10 fillér lenne a jutalék, de a hivatalos portómentes ajánlott levelek és csomagok után semmi, s így, bárki vállalkoznék is ilyen fiókpostahivatal vezetésére, okvetlen ráfizetne ezen vállalatára, mert legtöbb dolgot a helyben lévő számtalan hivatal adna minden kárpótlás nélkül. Véleményünk szerint nem is volna szükséges az ilyen más költségére való előzékenység, mert van kellő számban postahivatal városunkban, melyek bármelyike bárhonnét hamar megközelíthető. Sokkal célszerűbb volna, ha a meglévő postahivatalok, de különösen a központ személyzete szaporíttatnék legalább délutánonként, hogy nem kellene a csomagfeladásnál óraszám várni az egyes feleknek míg a sor rákerül. Ez a célunk véleményünk szerint jobban megfelelne és a postakincstárnak sem kerülne többbe, mint a fiókposták felállítására.

— **(Bezerédj Pál megünneplése.)** Bezerédj Pált, a magyar selyemtenyésztés ujjalkotóját, huszéves áldásos működése alkalmából a vezetése alatti tisztikar remek kivitelű albummal lepte meg. Az album finom barna bőrbe van kötve, szélein szederlevelet gyümölcsöt és hernyót ábrázoló érckerettel, közepén Bezerédj Pál emailrozott monogramja koronával, mely valódi rubin és lapis lazuli kövekkel van kirakva. A boríték belső lapja moiré-selyemmel van borítva. Az album belső lapja művészi aquarell-festmény; széleit barna alapon zöld szederfalevelekből és sötét-kék szedergyümölcsökből kombinált guirland szegélyezi. Közepén a következő ajánló sorok olvashatók: »Bezerédj Pálnak, a magyar selyemtenyésztés apostolának, 20 évi önzetlen és hazafias munkássága emlékéül 1880—1900.« Az album csatja egy remekül kivert selyempillét ábrázoló kék emailrozással. Az album 24 lapból áll. Az első lapon Darányi Ignác földmívelési miniszter és a selyemtenyésztés ügyével foglalkozó miniszteri tisztviselők arcképei vannak. A második lapot Bezerédj Pál pompás arcképe, az album többi lapjait a szegzárdi és többi felügyelőségek tisztikarának arcképei és a selyemtenyésztési épületek fényképei díszítik. Végül a horvátországi tisztikar és épületek és legvégül a külföldi: görcei, francia és olasz szakértők arcképei következnek. A gyönyörű albumot, melyet a tisztikar, ön-

zelen szeretete és halála jeléül készített nagyérdemű főnökének, tegnap adták át Bezerédj Pálnak.

— **(Műkedvelő vice.)** Legördült a függöny, elhangzott az utolsó taps, a szereplők rendezőjükkel s néhány műkedvelő hallgatóval a szecessióba rándultak le álmodozni az aratott dicsőségről. A társaságban volt néhány hadnagy is. Javában folyik a szó árja s a bor, valaki feladja e kérdést:

— Mi különbség van Baptist (a műkedvelő előadás egyik személye) és X. hadnagy ur között?

Találgatták, sikertelenül találgattak.

— Baptist — fejté meg a feladó — az csak Baptist, X. hadnagy ur pedig *bonvédtiszt!* — Általános kacaj.

— No már erre — szél az impresszário — megmagyarosítjuk Baptist nevét *Pa-szulytisztre*.

Általános hülyedezés.

— **(Eltörött a kocsirud.)** Tegnap délután ugy két óra tájban egy cinderibogádi uradalmi kocsis az Auber-féle vaskereskedés előtt meg akart fordulni. A kocsija volt-e hosszú, vagy az utca keskeny, annyi bizonyos, hogy nehezen ment a fordulás. A nagy erőlködésben a kocsi rudja eltörött, a lovak megijedtek s futni kezdtek. Szerencsére a kocsist nem hagyta el lélekjelenléte, egy pillanat alatt megfékezte a lovakat s ment rudat venni.

— **(A telefonos kisasszonyokról.)** Nem valami fényes dotációban részesülnek az állami szolgálatban álló telefonos kisasszonyok s mégis most, midőn a nőemancipáció korát éljük, óriási ama fiatal hölgyek száma, kik az állam szolgálatában keresik megélhetésüket. De most, úgylátszik, egy időre szünetelni fog a kisasszonyoknak »hivatalnokiláza, mert a kereskedelmi miniszter a postás táviratigazgatóságokhoz rendeletet bocsájtott ki, mely szerint utasítja az igazgatóságokat, hogy az óriási számmal beérkező kinevezés iránti kérvényekre tekintettel, a távbeszélő állomásoknál leendő alkalmazást kérők folyamodványait utasítsák vissza, miután ezeknek alkalmaztatására remény úgy sem nyújtható s így elvonják az illetőket egyéb alkalmazások netáni keresésétől.

— **(Szerelmi dráma.)** Lapunk zárjaka a Gröndler-u. 15. szám alatt szerelmi dráma történt. Peyer Pál asztaloslegény rálőtt egy Molnár Erzsébet nevű leányra s azután önmagát lötte meg. Payer ezelőtt nyolc hónappal szerette meg a leányt egy nyilvános házban, honnan elvitte magával illetőségi helyére, a tolnamegyei Regölybe. Azonban a férfi iszákos lévén, a leány meguntta és ott hagyván, eljött Pécsre, itt lakó nővéréhez, Molnár Marishoz. Ma azután utána jött a szerelmes ember s mikor hiába kérte, hogy térjen hozzá vissza, előrántott egy forgópisztolyt s abból kétszer egymásután a leányra lőtt; azután egy lövést tett magára. Azonban sem a leányt, sem magát nem találta el halálosan; sebe mindkettőnek könnyebb természetű s most a kórházban fekszenek.

— **(Elgázolta a kocsi.)** Tegnap délután, mikor az iskolás fiúk hazafelé mentek, a Makár-utcán egy bérkocsis örült módon hajtott végig. Az eszeveszett hajtásnak egy kis iskolás fiú lett az áldozata, a ki nem tudott hamar kitérni a kocsi elől. A fiakker a fiú derekán ment keresztül. A kocsis pedig mintha mi sem történt volna, ugyanazon gyor-

sasággal hajtott tovább, míg Hirschfeld sörgyárosnak sikerült a kocsist megállítania, ki persze hogy szerfelett meg volt ijedve. Az elgázolt kis fiút rögtön felszedték s a kórházba akarták bevinni. A szerencsétlen gyermek keservesen sirt, jajgatott s egyre arra kérte a körülállókat, hogy »csak az édes mamámhoz vigyenek!« Ekkor már visszajött a fiakker is, mely elgázolta s ezen vitték a szegény fiucs-kát megrémült anyjához. Nem ártana a bérkocsisokat egy kissé megrendszabályozni.

— **(Nincsem hideg),** mégis befagyott a tó. Így kezdődik egy kis jeizü nóta. Elénekelhetjük némi változtatással, azaz kis bővítéssel: Nincs oly hideg (mintha még egyszer olyan hideg volna — ezt recitativó énekelni), mégis befagyott a tó, vagy legalább is minden utcai folyó. Már-már beköszönt a csillagászati tavasz s kezdődik újra a tél. Hja, »így volt mindig e világi élet, egyszer fázik, máskor lánggal éget.« Nem tréfa dolog, hogy az ember március közepén úgy fázik, azaz kénytelen fázni, mint a legszigorubb decemberben, vagy januárban. Tél apót már megelégtették, vonuljon jól megérdemelt nyugalomba (jó, hogy nem élvez nyugdíjat!) s adjon helyt már egyszer a bájos tavasznak.

— **(Hogyan lesz a Pubiból döglött kutya?)** Tegnap megirtuk már, hogy a Balokány-utca 18. számú házból kiköltöztek a lakók, mert a ház alatti boltozatlan pince bedőléssel fenyegetett. — Itt történt meg az alábbi szomorú szerencsétlenség tegnap. Az egyik lakó, miközben kihurcolkodott a házból, egyszerre jajgatva szaladt a rozoga pincelejárathoz:

— Jajaj! Pubi! Gyere ki, Pubi!

És elmondta a többi lakóknak, hogy a Pubi lement valahogy a pincébe s most minden pillanatban rászakadhat a föld. A lakók erre együttes karban kiabáltak:

— Pubi! gyere ki, Pubi!

De a Pubi, bár nem Kati volt, még se jött ki s egy egyszerre nagy zuhanással szakadt le egy darab föld.

— Jajaj! vége van! Agyonütötte a föld!

Sikoltoztak a lakók és siettek kiásni Pubit a föld alól. S mikor kiásták, szétzuzott tagokkal került elő a föld alól egy — döglött kutya. Mert a Pubi kutya volt.

— **(A vasuti gőssip eredete.)** Akkoriban, amikor a vasut intézménye ugyszólván csak a gyermekkorát élte, a lokomotívok vezetői még csak egyszerű bádokkürttel hívták fel magukra a figyelmet, amikor az utak kereszteződéséhez közeledtek. Történt, hogy egy paraszt tojást és vaját vitt be kis szekérről a városba. Ahol utja a vasutal kereszteződött, kellemetlenül járt. Jött egy vonat s a lokomotív vezető hiába kürtölt, a paraszt nem hallotta a vészjelet. A lokomotív elütötte s ámbár neki semmi baja nem történt, a tojás és vaj oda lett. Pörre került a dolog s a vasuttársaságnak fizetnie kellett. A mikor a társaságnak már sok ily kellemetlensége lett, nagyon meguntta a dolgot s az egyik igazgató fölkereste Stephensont, a vasut feltalálóját, hogy találjon fel valamit. Stephenson gondolkodott, aztán a kívánt célra felhasználta a kitérő gőzt. Azt keresztül vezetve egy kis esővön. Ezzel létre jött az az éles, velőig ható fűtő, amely olyan messzire elhangzik.

— **(Fegyver a gyermek kezében.)** A szülők vigyázatlansága tegnap kicsi hiba, hogy ismét végzetes szerencsétlenséget okozott. Novák János, Gyula pusztai lakos 10

éves fia tegnap délután egy óvatlan pillanatban elcsente édes apja hatlövetű revolverét, melylyel aztán az udvaron kezdett játszózni, miközben a revolver véletlenül elsült. A dőreje a szülők rémülten futottak az udvarra, de az ijedelemre nem volt ok, mert a golyó szerencsére senkiben sem tett kárt, csupán egy az udvaron szaladgáló kakas oldalába furódott. Dacára az ilyen gyakran előforduló eseteknek a szülők bűnös gondatlansága mégsem hagy alább, s azért igen helyes a hatóságok ama szigora, melylyel az ilyen gondatlan szülőkre ráolvassák a paragrafust.

— (Apaállatok vizsgálata.) Ma délelőtt tartották meg Patacsan az apaállatok megvizsgálását, mely alkalommal bikák, sertések és kosok kerültek vizsgálat alá. Az apaállatok megvizsgálására Forray Valér tb. járási főszolgabíró és Novotny Ferenc járási állatorvos Patacsra utaztak.

— (Nagy az én róssám ereje.) Elénekelheti ezt annak a leányasszonynak a szeretője, akit ma lopásért citáltak a Percelutcai rendőrségre. Történt ugyanis, hogy vasárnap este nagy mulatságról ment haza a derék leányzó s egyszer csak egy vízfolyást fedő vasrostélyban megbotlott. Erre olyan mérges lett, hogy felszakította a rostélyt a vízfolyásról s elvitte magával haza. És két nap óta árulta már fünek-fának, pénzre akarván szert tenni, mikor ma végre a rendőrség rajtacsípte. S most a nagyerejű leányzót lopásért a bíróságnak fogják feljelenteni.

Művészet, irodalom.

○ A pécsi jogászok színházi estélye. A pécsi jogakadémia polgárai tegnap este a színházban a Jogász Segélyző Egylet és a Jogakadémiai Olvasókör javára műkedvelői előadást rendeztek, melynek igen szép erkölcsi sikere volt, de dacára a jótékony célnak, az anyagi siker nem volt valami nagy, mert a közönség, — mely bizonyos elítéllettel viseltetik a műkedvelői előadások iránt — csak félig töltötte be a színház nézőterét. A műkedvelői előadás alkalmából jogászaink Hennequin kitűnő három felvonásos vígjátékát, a „Három kalap“ ot, megelőzőleg „Mult és jelen“ címmel remek allegóriai képet mutattak be, melyet a közönségnek viharos tapsokban megnyilatkozó kívánatára négyszer egymásután kellett bemutatni. A nagy allegóriában a színház hátrészét legyverzetben és páncélozottan a régi harcias magyarok foglalták el, a jobbszínen a jogászság diszmagyarban ült s az arcokról lerívó lelkesedés fényesen bizonyította, hogy ezek ama jogászfijúságot mutatják be, mely a nemzet nagy idejében egyik éltető eleme volt s hatalmas tényezője volt a szabadságharcnak. A bal színen a modern jogászság foglalt helyet bál utáni hangulatban, frakk és lakkban, pezsgős palackok az asztalon, cigányokkal a szék mögött, szomorú képe gyanánt a „tempora mutantur“ tényének. A kép, melynek rendezése Nádasy József színházi titkár érdeme, megkapó festői látványt nyújtott, mely nagyban fokozta a közönség bizalmát és érdeklődését az utána következők iránt.

S a publikum valóban nem csalatkozott, mert bár tagadhatatlanul műkedvelőkkel állottunk szemben, Hennequin „Három kalap“ című pompás vígjátéka minden szellemességeivel s humorával teljesen érvényre jutott a műked-

velők ügyes játéka által. A darab hölgy szereplőit Radocsay Mariskát és Szabó Györgyikét zajos tapsal és virág kosarakkal fogadta a közönség, melynek zajos tapsait méltán megérdemelte mind a két szereplő. Első helyen kell említenünk — bár ezt kollegiálitásunk tiltaná — Cank Nop. Jánost, lapunk fiatal belmunkatársát, ki Szylveszter Jenő tanár szerepét pompásan megjátszotta. Maszkja teljesen megfelelő, játéka biztos, szinte gyakorlott volt s olyan természetesen alakította a szerep humoros részeit, hogy a színen történt megjelenésétől kezdve, állandó derűtségben tartotta a közönséget, mely egy Cank János színre léptekor, mint többször nyílt színen is frenetikus tapsviharral jutalmazta sikerült jeleneteit. Liebhardt József Doupraillon szerepében teljesen megfelelt a hozzáfűzött várakozásnak, Tomcsányi Béla (Dr. Hervey) és Jakobi Viktor (Temidárt) igen szépen megállották helyüket. Teljes elismeréssel kell még adóznunk Grueber Győzőnek, ki pompásan alakította Baptiste inas szerepét. Az előadás után a szereplők vidám társasága a Vigadóban gyűlt össze vacsorára.

H—i E—r.

○ Házi béke, Bisson és Leclercq e három felvonásos vígjátéka, melyet Kürthy Emil fordított magyarra, fog pénteken este nálunk bemutató előadásra kerülni. Ezt a vígjátékot csak nem régen adták igen nagy sikerrel a Nemzeti Színházban. Szerkezete e műnek ugyan kissé egyenetlen s cselekménye bukdácsoló, mindamelllett jó előadásban be fog válni. A darab meséje a következő:

Germaine feltékeny az urára, Lucienre, még pedig minden ok nélkül; feltékeny hóborzatosan, ostobául; feltékeny csupán azért, hogy feltékeny legyen.

Germainenek végre a sok feltékenykedés után alapos oka támadt a válásra. Julie szobaleány ugyanis, hogy férjecskeje, a komorayik elmehelesen hazulról, a komornyikok lakomájára, titokban parfümöt hint gazdájának kabátjára s női hajszálat csempész a vállára, Julie bizonyosan tudja, hogy a férj és feleség ezen össze fognak veszni, szobájukba zárkoznak, nem lesz vacsora, s ők, a cselédek, nyugodtan láthatnak a maguk dolga után. Ugy is történik. A férj nem tud számot adni se a parfümről, se a női hajszálról, tehát — válni fognak. Ime a bonyadalom. A feltékenység rögeszméje keríti hatalmába s ösztönzi Germainet, hogy elválják ártatlan, szinte együgyű férjétől.

Germaine és férje Lucien most Párisból az asszony szüleihez mennek, Bordeauxba, a békességben élő jó Brunois-párhoz. Ezek értesülvén a fiatalok válási tervéről, házi perpatvart rögtönöztek, azzal fogadják a fiatalokat, akiknek most már nem sok gyönyörűségük van a saját kis házi perpatvarukban.

A Brunois-pár házi békéje csakugyan felfordult fenekestül. Egy évvel ezelőtt Brunois-mama, életében először, pár heti szalmaözvegységre kárhoztatta Brunois-papát. Ekkor történt, hogy Brunois-papa nagyon bele talált pislantani egy tüzes spanyol nő szemébe, mikor ez a santa-barbarai ütközetet beszélte el.

Brunois-papa meglepedkezésének egy csók lett a vége, egy csók a spanyol nő hamvas vállára; de ez a csók azóta is iszonyatosan égette a Brunois-papa lelkiismeretét. Most az-

tán ez a csók újra elcsattan, még pedig feleségétől kapott hatalmas pofon alakjában. Innen kezdve a darab rohamosan közeledik a befejezéshez, mikor is végre mindannyian ölelkeznek.

Vannak kacagtató, sikerült jelenetei, főleg a második felvonástól kezdve, vannak jó mondásai, kitűnő helyzetei, melyeken jól nevethet, jól mulathat az ember.

A szreosztás a darabnak megfelelő, az egyes alakok a legjobb kezébe kerültek. A főbb szerepeket Könyves, Németh, Sebestyén, Delli, Nádassy, Sarlai, Veszpréminé, Jeszenky, Hadrik, Baróthy és Nagy Vilma töltik be.

○ Örley Flóra. Örley Flóra, a pécsi-eknek is volt kedvence, Sopronban négy vendégestém át szerepelt Somogyi Károly szintársulatánál. Fellépett a »Lili«-ben, a »Náni«-ban, »Tót leány«-ban és a »Gésák«-ban s az ottani kritika így ír róla: »Örley Flórának vannak olyan kiváló képességei, a melyek felülemelik ezen a közepszeren. Összegezve a négy estéről szerzett benyomásainkat, a figyelmet főleg az utolsó szöig, legkisebb mozdulatig, futó pillantásig kidolgozott játékkára irányíthatjuk. Azt mondhatnók szinte, hogy meglátszik minden mozdulatán, hogy azt nem a pillanat tűzének mámore szülte, hanem nyugodt megfigyelés s gondos studium előzte meg. Ezzel eléri, hogy a szerepekben az alakítása becse szerint mérlegelhetjük s így nagy lépéssel hagyja háta mögött tömérdek pályatársát, a ki az operetteben csak mimel. Ez Örley Flórának a legkiválóbb művészi erénye. Az éneke szintén igazolja azt a hirt, a mely a vidéki színházok egyik legjobb szubrettjének tartja a vendégművésznőt. A hangja elég erős, tiszta és csengő, a melyet szigoru technika csiszolt ki, úgy hogy tulajdonosa teljes mérvben rendelkezhetik vele. Itt ismét szólnunk kell arról a megkapó gondról, a mely a játékát karakterizálja s a mely az énekszámai kidolgozásában is pregnánsan nyilvánul. A pianói kiváltképp igen szépek.«

Folyó sz. 166. Idénybérlet 164 sz. Páros bérlet.

Nemzeti Színház.

Péntek, 1900. március 16-án

A házi béke.

Bisson és Leclercq vígjátéka.
Bemutató előadás.

Holnapután szombaton 1900. márc. hó 17-én.

A kék szakállu herceg.

operette.

Törvénykezés.

§ Gondnokság alá helyezések. A pécsi királyi törvényszék közhírré teszi, hogy Arany Kohn) Dávid, 34 éves izraelita vallásu turyoni lakost és Saágy János 21 éves, római th. vallásu, pécsi lakost elmebaj miatt gondnokság alá helyezte. A kaposvári kir. törvényszék közhírré teszi, hogy Ferenc József baresi lakos és Kutor Gyula lh.-berényi lakos gondnokság alá helyeztetett A szegvárdi kir. törvényszék közhírré teszi, hogy Baksa Jánosné, szül. Ackermann Maria paksi lakos, mint elmebeteg gondnokság alá helyeztetett.

Tanügy.

Hol állítsunk katolikus egyetemet?

— Szilvek Lajos dr. könyvéről. —

A katolikus egyetem ügyében újabb munkával száll sikkra Szilvek Lajos dr., pécsi theologiai tanár. Ez az újabb munka is mindenekelőtt az ügy buzgó szeretetével, a kath. egyetem iránti lelkesedéssel s azzal a tudással és mély meggyőződéssel tünik ki, mely a szerzőnek e nembeli dolgozatait általában jellemzi.

A csinos füzetekben kiadott mű bevezetésében a kath. egyetem mellett általánosságban szól a szerző s azután külön fejezetek alatt írja le, miért nem tartja célszerűnek a kath. egyetemet a fővárosban felállítani s mért találja Pécsset egyedül a legjobb, legalkalmasabb s a kath. egyetem anyagi és erkölcsi fennállását, jövőjének biztosítását leginkább ígérő helynek, hogy a katolikus egyetem itt állíttassék fel.

Városunk igaz szeretetével, előnyeinek pompás sorrendbe szedésével tünik ki a munka eme fejezete, melyből közöljük a következőket:

A katolikus egyetemen az orvosi kar, ha életbe lépne, legcélszerűbben körülbelül a közközház vidékén helyezkedhetnék el különféle épületeivel, intézeteivel és gyűjteménytárcaival, a minőket, bár tisztán közadakozásokból, a külföldi kath. egyetemeknél is találunk (pl. Löwen, Lille). Az orvosnövendékeket legnagyobb részt szintén az ide egészen közel eső városrészben könnyen el lehetne szállásolni.

A bölcsészet-természettudományi kar szükséges intézeteinek és gyűjteménytárainak tekintetében a legprimitívabb szükségletet részben pótolhatnák azok a gyűjtemények is, a melyek középiskoláinknál s a hadapródiskolánál már jelenleg is készen találhatók és évről-évre egyre jobban gazdagodnak. Segédeszközül kínálkozik e pontnál vidékünk faunája és gazdag florája, de különösen Pécs geológiája, a mely csekély területen a legváltozatosabb képet tárja a kutató elé. A bányatelepi rengeteg kőszénfejtés, az ezzel összekapcsolt legmodernebb felszerelésekkel szintén igen tanulságos tárgyat képezheti esetleg rendezendő tudományos kirándulásoknak. Az új kath. egyetem biztosan számíthatna természeti, történeti s egyéb ritkaságok, könyvek stb. gyűjtése- és beküldésére, a miben egymaga a szellemi érdekek iránt mindig fogékony kath. klérus is bizonyynyal sokat tenne.

Idővel a kalocsai csillagvizsgáló is áthelyezhető vagy legalább szerves összekötésbe lenne hozható a pécsi kath. egyetem természettudományi karával.

A joghallgatók gyakorlati irányu kiképzése olyan városban, a melyben ítélő tábla, törvényszék, kir. főügyészség, ügyészség, járásbíró, telekkönyvi hatóság, sajtó- és pénzügyi bíróság, ügyvédi- s közjegyzői kamara stb. található, szintén könnyen eszközölhető. A helyi kereskedelmi kamarát és különféle pénzintézeteinket szintén közvetlenül tanulmányozhatnák. Sőt ez utóbbiak részéről maga az egyetem vagy egyes hallgatók támogatásában is részesülhetnének, a minthogy pl. a Pécsi Takarékpénztár eddig is már körülbelül 150 ezer forint fordított emberbaráti és művelődési célokra és a Kölcsonös Segélyező Egylet is adakozik egyes kiváló esetekben és van egy tartalékalapja (vagy 100.000 kor.), a mely a szövetkezet feloszlása esetében valamely városi jótékony vagy kulturális cél előmozdítására fordítandó.

Légszusz és villamos világításunk az egyetemi oktatás- és tanuláshoz szintén kitűnő szolgáltatásokat lenne hivatva megtenni; a ma-holnap megkészülő villamos vasutat jól használhatná a távolabb lakó vagy kifelé törekvő ifjuság, sőt városi távbeszélő hálózatunk

sem lenne minden jelentőség nélkül. Végre az az előkelő társalgási modor, a mely jobb házaikban napi renden van, hozzájárulhatna, hogy az ifjuság szalónképes csiszoltságra tegyen szert társadalmi érintkezésében.

Hogy nem jelentkeznének kellő számmal hallgatók, azon nem tudnék aggódni. Jogász ma is százon felül van jogakadémiánkon; a bölcséleti fakultásra maguk szerzetes rendjeink jelentékeny contingenssel állítanak be, és a legtöbb világi hallgató szülői kész nyereségnek tartanak, ha gyermekeiket a főváros ezer veszélyétől megóva, egy provinciális város olyan egyetemén irathatnák be, a hol a tudományok mellett az erkölcsi nevelésre és a fegyelemre is tekintettel vannak.

A tanerők beszerzése sem okozna nehézséget. A hittudományi karra nézve ha lenne zavar, az csak embarras de richesse lehetne. Micsoda óriási különbség lenne az: minden esztendőben ugyanazt előadhatni! A jogira részben itt vannak az erők és maguk jogi főiskoláink tanárai három egyetemet elláthatnának. Az orvosi kadhedrákra persze nem akad alkalmas ember minden borkorban; de annyi tehetséges, tanult orvos tudor van széles Magyarországon, hogy ezek közül a választottak, megszabadulván a praxis minden idejüket igénybe vevő nyugétól, rövid idő alatt kész speciálisták lennének tanszékeiken. Persze jobb lenne Pallas Athené példájaként a szaktudósokat teljesen felszerelve Zeus fejéből kipattantani; de mi, ha pénzünk lesz, várhatunk egy kissé, míg idővel eléállhat a szaktudósok ez a kategóriája, legrosszabb esetben magukon a kadhedrákon képezve s utódokat nevelve magának.

És a nervus rerum gerendarum? Mint-hogy ennyire bele mentem kérdéseimnek a tárgyalásába, evvel a felelettel sem akarok adós maradni füzetemben.

A pécsi püspöki joglyceum költségelirányzata az 1900. évre kerek számmal 50 ezer koronában lett megállapítva.

Ezen kerek számmal felvett 50 ezer korona kiadással szemben a pécsi püsp. joglyceum 42 ezer korona jövedelmekkel rendelkezik.

A pécsi püsp. joglyceum ezen most feltüntetett jövedelme újabban tetemes szaporulatot nyert az által, hogy ő császári és apostoli királyi Felsége 1899. évi szeptember 25-én Bécsben kelt legfelsőbb elhatározásával legfőbb kegyuri jogánál fogva legkegyelmesebben megengedni méltóztatott, hogy a pécsi székesegyházi vagyon évi fölös jövedelméből 38%, a pécsi püspöki joglyceum személyi és dologi évi szükséglete fedezésére fordíttassék, oly hozzáadással, hogy a menyiben ezen jutalék a jelzett kiadásokra teljesen igénybe nem vétetnék: a megtakarított összeg mindenkor a joglyceumi alap törzsvagyonához csatolandó.

Ha a pécsi jogakadémiának bölcsészeti és hittudományi karokkal leendő kibővítése, illetőleg kath. tudomány-egyetemmé fejlesztése tervezetnék, még a következő jövedelmi források és ingatlanok állának rendelkezésünkre:

2. A pécs-egyházmezei papság önkéntes adakozásából a kath. egyetem céljaira felajánlott 40.000 korona tőkeösszeg. Évi kamat 2000 k.

2. A székesegyház évi fölös jövedelméből a tanulmányi alapot megillető évi 25% jutalék, mely ő Felsége legfelsőbb engedélyével a pécsi felső tanintézet céljaira lenne fordítható. Ezen évi járuléka középszámítással 28.000 korona.

3. A Schusztter-féle 200 ezer k. egyetemi alap, évi 10.000 k.

4. A Bonnaz-féle ma már 320 ezer kor., évi 16.000 korona.

Összesen 56 ezer korona évi jövedelem. Ezen számítás szerint a Pécsset felállítandó egyetemnek az állami jogakadémiák mintájára már is kellőleg dotált jelenleg 120 hallgatóval bíró és évi 50 ezer korona költséggel fenntartott jogakadémián kívül, a theo-

logiai kar kiegészítésére és a bölcsészeti kar felállítására k. b. 56 ezer korona évi jövedelem állana már is rendelkezésre, a mihez csatolandó a főntebb említett 38%-nak megfelelő k. b. 50 ezer korona évi fölösleg és az országos adakozás.

(Megnyílt iskolák. A járványosan fellépett vörheny megbetegedések miatt bezárva volt: pécsváradi, viszlói és németürögghi iskolákat, a járvány megszűntével tegnap újra megnyitották.)

Gabona-árak.

Hivatalosan feljegyeztettek Pécs szab. kir. város 1900. évi március hó 10. napján tartott betivásán.

Az árak métermázsánként számíttatnak.

Buza új 6.70—7; ó —.—.—; kétszeres új 5.70—5.90; rozs ó —.—.—; új 5.50—5.70; árpa őszi 5.40—5.50; — tavaszi —.—.—; zab tavaszi 5.20—5.40; új —.—.—; búkköny 7.80—8; kukorica ó 0.00—0.00; új 5.30—5.50. széna 1.70—2.00; szalma 1.—1.20.

Kínálat: erős, mintegy 370 gabona-kocsi volt a piacon.

TÁVIRATOK.

— **A transzváli háború.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ladysmithből írják, hogy a boerok a Sárkány-hegység és Briggars hegység egyesülésénél több elszáncelt hadállást tartanak megszállva nehéz ágyukkal.

A newyorki „Evening Journal“, a következő táviratot kapta Krüger elnöktől március 13-diki kelettel:

— **A burgherek csak akkor szűnnek meg harcolni, ha meghalnak.** Hadaink visszatérnek az első védelmi vonalra, saját földjükre. A natáli hadjárat sokkal tovább vált hasznunkra, mintsem vártuk. **Az angolok sohasem fognak eljutni Pretóriáig.** A burgherek, Steyn elnök, Joubert és én, valamint a többiek mind egyetértünk. Viszály nincs közöttünk. Isten segítsen bennünket!

Londonból Bloemfontein bevételéről a következő részleteket jelentik: A város megszállása simán és minden ellenállás nélkül ment végbe. Hétfőn délután lord French azt az üzenetet küldte a város polgármesterének, hogy másnap reggel négy órakor adja meg magát, mert ellenkező esetben bombáztatni fogja a várost. A kitűzött időben Bloemfontein város polgármestere kitűzte a fehér lobogót, jelétül annak, hogy a város megadta magát. Egyidejűleg egy küldöttség ment lord Frenchhez, mely az ellenzék vezéréből, több magas állami hivatalnokból, a polgármesterből és számos városi tanácsosból állott, kik kijelentették, hogy a várost lord Robertsnek átadják. French csapatai erre bevonultak Bloemfonteinbe s az angol lobogót nagy ünnepek között kitűzték. Az angol csapatokat a város lakosai lelkesen fogadták.

— **Március tizenötödike a fővárosban.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az egyetemi ifjuság matinéje program szerint fejt. Madarász József azonban nem beszélt.

Előadó: *Graf Károly.*

- III. 471. Baszler János — Krupics Jánosné s t. végr.
485. Bogdanovics Lucian tjug bek.
506. Janda Anna s t. — Gulyás Liza tjug bek.
507. Bognár Mihály — Tóth Zsófi tjug bek.
525. Bpesti ásványolaj gyár részv. társ. — ifj. Spicer Lipót igazolási határidő nyitva tartása.
526. Horváth Juli — Angeli István s n. zjog bek.
567. Singer testvérek cég — Ring Farkas végr.
577. Dr. Székely Ede — Siklosics Katalin tjug előj.
589. Magyar János — Magyar Flórián tjug bek.
668. Skublics Mihály s t. — Skublics Imre végr.
671. Dföldvári kir. jbiróság pótfelterjesztése Strausz Jakabnak Szteriadi György s n. ell. végr. ügyében.
672. Szaporca község — Csécs Zsuzsa kiel. végr.

Előadó: *Zsabokszky Ferenc.*

- III. 351. Tóth Katalin — Rosenthal Jakab végr. megszűnt.
551. Dózsa Pál Erzsébet — Dózsa Pál János végr.
590. Egry József — néh. Batai István örök. végr.
616. Dr. Müller János — néh. Glatz Ede örök. végr.
645. Tóth András s n. — Nehr József tlkvi ügy.
656. özv. Pichler Ferencné önkéntes ár.

Büntető tanács.

Előadó: *Bocz Alajos.*

- V. 796. Szalai József Alajos lopás.
849. Pál Ferencné beca. sért.
III. 770. Rang Lőrinc lopás.
800. Pintér István közc. ell. kih.
843. Bene János s t. jogt. elsaját.

Előadó: *Cziglányi Béla.*

- V. 584. Nera András s t. suly. t. sért.
679. Tóth János s t. magánosok elleni erőszak.
710. Sára István család.
769. Hegedüs Anna s t. lopás.
III. 690. Földes (Tajger) Lajos sikk.
691. Méhn Ferenc suly. t. sért.

Előadó: *Angyal Pál.*

- V. 707. Bors Márton hat. ell. erőszak.
714. Czarkovics Stevó lopás.
727. Büttl Józsefné s t. megfertőzés.
852. Dr. Rónay Miksa hat. ell. kih.
III. 692. Forró Gábor s t. szem. szab. sért.
777. Horváth Boldizsárné rágalm.

Előadó: *Nábráczky Lajos.*

- V. 741. Kis Zsebi Mihály magánlak sért.
833. Ifé István sikk.
III. 782. Sümegi József s t. sikk.
766. Boda József s t. lopás.
812. Obradovics Mlademir sikk.

Előadó: *Farga Nagy István.*

- V. 463. Mitiner Ferenc s t. hat. ell. erősz.
497. Leber Ferencné hamis tanuzás.

518. Bock Mihály család.

III. 809. Speiser Vendel s t. magánlak sért. és suly. t. sért.

810. Petlovác Rádó s t. lopás s org.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIJSZ JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

118. sz.

Tlkv. 1900.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék, mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy **Márovics András és neje végrehajthatóknak ifj. Horváth György és neje végrehajthatást szenvedők elleni 500 frt tőkékövetelés és jár. iránti végrehajthatási ügyben a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbíróház területén levő, Pécs szab. kir. város határában fekvő s a pécsi 5176. sz. betétben + 1460. hrsz. a. telvett ingatlanra 1575 frt becsárban mint kik. árban az árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1900. évi április hó 5-ik napján d. e. 9 órakor a kir. trvszék árverési helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.**

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 157 frt 50 krt készpénzben, vagy az 1881. évi nov. 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. LX. tcz. 176. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécs, 1900. évi január hó 5-dikén.
A kir. törvényszék mint tlkvi hatóság.

Bogyay Pongrácz

kir. trvszéki bíró.

Egy sarok-ház

korcsma-üzlet berendezéssel,
esetleg

borkészlettel

együtt eladó.

Nagy-Flórián-utca 11. sz. Bővebbet ugyanott.

Árverés!

Hiteles személy közbenjötté mellett elárvereztetek

huszonhárom darab lovat

f. évi márczius hó 23-án délután 3 órakor, Pécsen, a budai külvárosi vásártéren.

Az árverési vevő a vételért azonnal köteles lefizetni.

Pécsen, 1900. márczius 13-án.

Dr. Toldi Béla

ügyvéd.

